

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **NESEHNUTÍ Brno**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 18, Brno, zastoupeného Mgr. Sandrou Podskalskou, advokátkou se sídlem Dvořákova 13, Brno, proti žalovanému: **Magistrát města Brna, odbor územního a stavebního řízení**, se sídlem Malinovského nám. 3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2011, sp. zn. OUSR/MMB/0310131/2010/4, čj. MMB/0169623/2011, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Byty Horníkova, s. r. o., se sídlem třída Kpt. Jaroše 1844/28, Brno, zastoupené Mgr. Pavlem Barešem, advokátem se sídlem Dřevařská 855/12, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 7. 2012, čj. 30 A 67/2011 - 95,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

1. Úřad městské části Brno – Líšeň vydal dne 12. 4. 2007 územní rozhodnutí o umístění stavby „Bytové domy a ubytovny u. Horníkova, Brno-Líšeň“. Proti územnímu rozhodnutí podal žalobce odvolání. Žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 8. 2007 odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce žalobou u Krajského soudu v Brně, který rozsudkem ze dne 30. 3. 2009, čj. 30 Ca 291/2007-111, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. K podané kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu rozsudkem ze dne 29. 4. 2010, čj. 9 As 3/2010-174, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud následně vydal druhý rozsudek ze dne 20. 7. 2010, čj. 30 A 52/2010-189, ve kterém vyslovil, že se rozhodnutí žalovaného zrušuje a věc se mu vrací k dalšímu řízení. Žalovaný proto podruhé rozhodl o odvolání žalobce a rozhodnutím ze dne 29. 4. 2011 odvolání zamítl a územní rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. I proti druhému rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2011 brojil žalobce žalobou u krajského soudu, který ji rozsudkem ze dne 31. 7. 2012, čj. 30 A 67/2011-95, zamítl.

2. Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností podanou dne 13. 9. 2012.
3. Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve podmínkami řízení o kasační stížnosti a shledal, že nebyly splněny.
4. Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona soud vyzve poplatníka k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě, kterou mu určí, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.
5. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 30. 10. 2012, čj. 8 As 104/2012-9, vyzval stěžovatele, aby zaplatil soudní poplatek, doplnil důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu, a namítl případnou podjatost soudců rozhodujícího senátu.
6. Nejvyššímu správnímu soudu bylo dne 5. 11. 2012 doručeno sdělení stěžovatele o tom, že výzvě Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2012 nevyhoví a soudní poplatek nezaplatí.
7. Nejvyšší správní soud proto zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. pro nesplnění podmínek řízení.
8. Podle § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 3. ledna 2013

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu